

[Hans Thyge Jacobsen.]

almindelig Folkepensionering nu har saa stærk Tilslutning, som den har i de aldersforsørgedes egen Kreds, skylder man at undergive Tanken en nøje og tilbunds-gaaende Undersøgelse. Det er den ene Begrundelse, jeg synes man har for, at hele dette Forhold bliver undersøgt paa ny.

Den anden Begrundelse finder jeg deri, som jeg vist tidligere har berørt, at hele Invalidforsorgen utvivlsomt bør moderniseres. Da vi i 30erne under Forarbejderne til Socialreformen havde bl. a. Vanførekommis-sionen, af hvilken jeg havde den Ære at være Medlem, drog vi overmaade megen Nytte af de Erfaringer, som man i Udlandene, de tidligere krigsførende store Magter, havde i hele Invalidespørgsmaalet. Det var ret sent, vi fik disse Erfaringer gjort tilgænge-lige for os her i Landet. Man erindrer, at vi fik den første Invalidelov her i Landet i 1921, og først i 1933, ved Socialreformen, fik vi disse Erfaringer gjort frugtbare for os. Det skulde ikke saa gerne gaa paa samme Maade denne Gang.

Det er jo ligetil, at der i de krigsførende Lande i disse mange og lange Krigsaar har været arbejdet paa ganske særlig intensiv Maade med Invalideproblemet, og der fore-ligger Vidnesbyrd om, at man navnlig i England er naaet overmaade vidt i Hen-seende til for det første jo at helbrede, saa vidt som gørligt, dernæst at omskole og oplære og endelig at anbringe i det normale Erhvervsliv alle de mange, mange Tusinder Invalidere, som man har. Der er ogsaa paa et ret tidligt Tidspunkt her til Landet kommet Antydning af, hvad man i Eng-land har naaet. I „Vanførebladet“ for 20. Oktober 1944 er aftrykt et Sammendrag af en Betænkning, som en Invalidekommission i England allerede i Januar Maaned 1944 indgav til den engelske Regering, og hvis Resultater man nu er i Færd med at sætte i Lovform i England. Jeg maa sige, det var overordentlig godt gjort, at „Vanfø-rebladet“s Redaktion kom i Besiddelse af denne engelske Betænkning. Hvordan man har baaret sig ad, ved jeg ikke, men det var særdeles interessant at have dette at studere paa allerede paa et saa tidligt Tidspunkt. Der foreligger ikke blot i England, men ogsaa i de andre krigsførende Lande, meget mere Materiale denne Sag vedrørende, som utvivl-somt maa gøres tilgængeligt for os her i Landet, saa at vi kan faa vort i Sammen-ligning med andre Lande meget overskue-lige Invalideproblem behandlet mere rationelt.

Endelig kunde jeg nævne en tredje Be-grundelse for en mere omfattende Under-søgelse, den nemlig, at man i Invalide-organisationerne sidder inde med betydeligt Materiale, som man selv har udarbejdet i disse senere Aars Løb, Materiale, som hviler paa Eksperimenter, man har gjort saa paa den ene og saa paa den anden Maade. I Landsforeningen for vanføre og lemlæstede har man en stor Fond af Erfaringer, som vi ikke kan lade upaaagtet. Ærede Medlemmer vil sikkert huske, at vi alle forud for Valget modtog en Henvendelse fra de samvirkende Invalideorganisationer, hvori hver Kandidat blev spurgt, om han vilde gaa ind for hurtigst muligt at foretage en til Bunds gaaende Revision af vort Lands Invalidelovgivning, og om vi vilde gaa ind for, at Invaliderne gennem deres offentlig anerkendte Organisationer selv fik Sæde i den Kommission, der skal foretage Revi-sionen. Saa vidt jeg ved, har samtlige valgte Medlemmer svaret ja til dette Spørgsmaal, og jeg finder da, at det er baade ret og rimeligt, at vi opfylder dette Ønske, saa meget mere som der utvivlsomt i Invalide-organisationerne ikke blot er et Ønske, men ogsaa en virkelig Evne til at føre os et betydeligt Skridt frem i denne meget interessante og meget nyttige Lovgivning. Der er det overordentlig tiltalende i Tanke-gangen i Invalideorganisationerne, at Maalet, man ønsker at stile imod, og som man opfordrer Lovgivningsmagten til at stile imod, er ikke Understøttelse, men Genrejsning, Igangsættelse, Erhvervsanbringelse. Maalet er, at Invaliden kan blive gjort til en 100 pct.s dygtig Arbejder i Samfundet paa et eller andet Omraade og derfor paa normal Maade kan gaa ind i Arbejdet og modtage normal Løn for sin Ydelse. Det er et over-ordentligt tiltalende Maal, vort Lands In-valideorganisationer har sat sig, og det forekommer mig, at vi fra alle Sider bør være interesserede i at naa saa langt frem som muligt med dette helt rigtige Maal.

Til Slut vil jeg gerne spørge den højt-ærede Arbejds- og Socialminister om, hvor-ledes det gaar med Ændringen i Bestemmel-serne vedrørende Opdragelseshjem og Ung-domshjem. Den tidligere Arbejds- og Social-minister, det ærede Medlem Hr. Hans Hed-toft, udtalte engang i Sommer i et Interview i „Social-Demokraten“, at man fra Social-ministeriets Side har ført en lang Række Forhandlinger — maa jeg have Lov til at læse en kort Bemærkning op —:

„og der er netop i Dag praktisk taget opnaaet Enighed mellem Arbejds- og